

Ministeren har imidlertid siden udtalt til B.T. (den 25. oktober 2003), at man absolut ikke skulle rejse sag, når der var mistanke om tvangsægteskab, da det ville være »et hjerteløst krav« at bede ofrene vidne mod de skyldige, og da dette ville medføre, at »man kan være helt sikker på, at andre ikke melder sig af angst for, at myndighederne rejser sag mod deres forældre.«

Ministeren har adskillige gange tilkendegivet, at Udlændingestyrelsen ikke har videregivet oplysninger til anklagemyndigheden ved nogle af de sager, hvor der er givet afslag på familiesammenføring med henvisning til tvangsægteskaber. Samtidig oplyser ministeren i et svar til Udvalget for Udlændinge og Integration, jf. L 6 – bilag 13 (svar på spørgsmål nr. 4), at der ikke eksisterer retspraksis på området.

Spørgeren er på denne baggrund i tvivl om, hvorvidt der er udsigt til nogen konsekvenser for de skyldige bag tvangsægteskaberne.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmålet drejer sig om, hvorvidt regeringen vil politianmelde forældre til unge, der er blevet tvangsgift.

Til det kan jeg sige, at disse sager er alt for alvorlige til at blive brugt som politisk kasteskyts af et parti, der ikke har andre ting at sige om, hvad de vil gøre for at beskytte unge kvinder i visse etniske miljøer.

Det drejer sig om unge, som gør oprør mod deres forældre. De frygter for deres liv. Det viser gennemgangen af de 17 sager, hvor der var meddelt afslag i 2002.

I 14 sager har Udlændingestyrelsen direkte fra den herboende ægtefælle modtaget oplysninger om, at det pågældende ægteskab er indgået under tvang eller tvangslignende forhold.

I 13 af de 14 sager har den herboende ægtefælle indtrængende anmodet om, at Udlændingestyrelsen ikke over for familien eller i afgørelsen tilkendegiver, at oplysningerne om, at ægteskabet er indgået under tvang eller tvangslignende forhold, hidrører fra den pågældende, idet den pågældende typisk frygter for sit liv eller for at blive udsat for vold fra familiens side.

I den sidste af de 14 sager har den herboende ægtefælle brudt med familien, hvorfor den pågældende i stedet har anmodet om, at den pågældendes nye adresse holdes hemmelig for familien.

Jeg kunne ikke drømme om at bryde den fortrolighed, som de unge har tryglet udlændingemyndighederne om. Hensigten med udlændin-

gelovens regler er at beskytte de unge. Det ville være i modstrid med det, hvis vi efterfølgende udsatte de unge for fare ved mod deres ønske at videregive oplysninger om forældrenes tvang til politiet.

På denne baggrund kunne jeg have lyst til at spørge spørgeren fru Elsebeth Gerner Nielsen: Mener hun virkelig fortsat, og mener fru Marianne Jelved virkelig fortsat, at vi skal melde de pågældende til politiet? Det ville jeg gerne have et svar på. Men husk at konsultere samvittigheden, før der svares, for den kampagne, der har været på det punkt, er simpelt hen det mest poppede og uanstændige, jeg længe har hørt.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Først vil jeg sige tak til regeringen, fordi man jo har taget en del af de forslag til sig omkring forebyggelse af tvangsægteskaber, som Det Radikale Venstre er kommet med.

Vi fremsatte sidste år 15 forslag til, hvordan man kunne forebygge tvangsægteskaber, og her var bl.a. bedre muligheder for at straffe de skyldige en del af det. Jeg er meget glad for, at det ser ud, som om regeringen har taget en række af disse forslag til sig.

Til gengæld forstår jeg ikke altid regeringen. Statsministeren har gang på gang talt om, hvor vigtigt det er med konsekvens. Det blev bl.a. en meget stor del af statsministerens landsmødetale anvendt til at tale om.

Integrationsministeren har også selv været ude at sige, at nu skulle vi skærpe straffen. Den 25. september hedder det f.eks. i Fyens Stifttidende, at integrationsministeren vil skærpe straffen for at medvirke til tvangsægteskaber eller arrangerede ægteskaber indgået under tvang.

Så er det, jeg har meget svært ved at forstå, hvordan det hænger sammen med, at man åbenbart ikke har tænkt sig at rejse en eneste sag. For mig lyder det, som om man både vil blæse og have mel i munden. På den ene side siger man, at man vil øge straffen for at medvirke til tvangsægteskaber, og på den anden side siger man, at det er så synd for børnene, for de unge, hvis der bliver rejst sag mod deres forældre. Jeg siger bare tak for kaffe. Jeg synes, det er så synd for de unge, at der ingen konsekvens er, at de bliver svigtet fuldstændig af staten.

Kl. 15.30

Jeg vil gerne have ministerens svar på: Hvad er det, man vil? Vil man øge strafferammen, eller vil man ikke øge strafferammen? Agter man